

- 23) Stryj — Ławoczne,
- 24) Tczew — Chojnice,
- 25) Toruń — Bydgoszcz,
- 26) Toruń — Grudziądz,
- 27) Toruń — Miasteczko,
- 28) Warszawa — Łódź,
- 29) Warszawa — Sosnowiec,
- 30) Warszawa — Mława,
- 31) Wilno — Turmont,
- 32) Wolfgan — N. Bytom,
- 33) Zagórz — Łupków,
- 34) Żywiec — Zwardoń.

Do części III lit. D kat. III taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23.

§ 93. Nie podlegają podatkowi ajenci przedsiębiorstw ubezpieczeniowych, którzy mając inne stałe zajęcia (nauczyciele, urzędnicy), od czasu do czasu pośredniczą przy ubezpieczeniach i osiagają z tych operacji zarobek, nie przekraczający dwukrotnej ceny świadectwa przemysłowego wraz z wszelkimi dodatkami.

Do części III lit. D kat. IV taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23.

§ 94. (1) Za pomocników podróżujących (komiwojażerów) uważa się osoby, zastępujące przedsiębiorstwa handlowe lub przemysłowe i zbierające dla tych przedsiębiorstw zamówienia na podstawie próbek, cenników itp.

(2) Pomocnikom podróżującym (komiwojażerom) mogą być wydane świadectwa przemysłowe jedynie po okazaniu w oryginałach lub w uwierzytelnionych odpisach świadectw przemysłowych, nabytych przez przedsiębiorstwa przez nich zastępowane oraz po przedstawieniu właściwego pełnomocnictwa.

(3) Pomocnik podróżujący (komiwojażer) może na podstawie jednego świadectwa przemysłowego zastępować kilka firm.

(4) Pracownik przedsiębiorstwa krajowego, czerpiący swój zarobek głównie ze stałego wynagrodzenia służbowego, może zbierać zamówienia na rzecz tegoż przedsiębiorstwa i poza jego siedzibą bez obowiązku wykupienia odrębnego świadectwa przemysłowego.

(5) Zbieranie zamówień nawet poza siedzibą zakładu przez właściciela przedsiębiorstwa lub przez zarejestrowanych w rejestrze handlowym współwłaścicieli, nie wymaga nabycia odrębnego świadectwa przemysłowego.

§ 95. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie począwszy od roku podatkowego 1936.

(2) Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 14 września 1934 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 770).

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

650.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 18 grudnia 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Zagranicznych, Sprawiedliwości oraz Komunikacji w sprawie konwersji obligacji b. austriackiego długu kolejowego zabezpieczonego.

Na podstawie § 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. o przerahowaniu zobowiązań Skarbu Państwa Austriackiego i Węgierskiego, tudzież zobowiązań funduszu krajowego galicyjskiego, które ciążyą na Skarbie Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr 115, poz. 1028) zarządzam co następuje:

§ 1. Obligacje kolei Karola-Ludwika, Albrechta, b. kolei północnej im. ces. Ferdynanda i Węgiersko-Galicyjskiej, będące własnością osób, których obywatelstwo i prawo własności tych obligacji, w dniu 21 maja 1924 r., nie zostało dostatecznie uwiarogodnione, ulegają przy konwersji przeliczeniu w stosunku 1 zł = 1.800.000 mk. p. = 2.571.425 koron nominalnych.

Przepis ustępu pierwszego stosuje się również do obligacji, będących własnością obywateli państw, które nie wprowadziły u siebie waloryzacji zobowiązań z papierów wartościowych tej samej kategorii.

§ 2. Konwersja obligacji, o których mowa w § 1, zostanie przeprowadzona przez Urząd Długów Państwa w Warszawie w okresie od dnia 1.I. 1937 r. do dnia 31.XII. 1937 r.

§ 3. Przepisy rozporządzenia niniejszego nie naruszają postanowień umów międzynarodowych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą przepisy w sprawach uregulowanych rozporządzeniem niniejszym.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

651.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 19 grudnia 1936 r.

w sprawie opłat stemplowych, wiążących się z przejściem własności nieruchomości w toku postępowania egzekucyjnego.

Na podstawie art. 1 i 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r.

w sprawie opłat stemplowych, wiążących się z przejściem własności nieruchomości w toku postępowania egzekucyjnego (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 642) zarządzam co następuje:

§ 1. Stawka opłaty stemplowej, należnej w myśl punktów 2 lub 3 art. 52 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 64, poz. 404) od sprzedaży nieruchomości drogą licytacji przymusowej lub od orzeczenia sądowego, na mocy którego w toku postępowania egzekucyjnego nieruchomość przechodzi na własność wierzyciela, który ma prawo zabezpieczone hipotecznie na danej nieruchomości, wynosi 0,2% w przypadkach, gdy nabywcą jest:

1) bank hipoteczny (art. 68 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1928 r. o prawie bankowym — Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 321),

2) bank kredytu krótkoterminowego (art. 39 oraz ustęp pierwszy art. 119 tegoż rozporządzenia),

3) spółdzielnia kredytowa (art. 91 i 92 tegoż rozporządzenia),

4) komunalna kasa oszczędności (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. — Dz. U. R. P. Nr 95, poz. 860),

5) gminna kasa wiejska pożyczkowo-oszczędnościowa (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1924 r. — Dz. U. R. P. Nr 118, poz. 1069),

6) bank państwowy,

7) Bank Polski,

8) Towarzystwo Kredytowe Ziemskie w Warszawie bądź we Lwowie,

9) Poznańskie Ziemstwo Kredytowe,

10) Towarzystwo Kredytowe Miejskie: w Białymstoku, Częstochowie, Kaliszu, Kielcach, Lublinie, Lwowie, Łodzi, Płocku, Piotrkowie, Radomiu, Siedlcach, Suwałkach, Warszawie i Wilnie oraz Zachodnio - Polskie Towarzystwo Kredytowe Miejskie w Poznaniu;

11) Galicyjska Kasa Oszczędności,

12) Towarzystwo Kredytowe Przemysłu Polskiego,

13) zakład ubezpieczeń (art. 1 i 77 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 stycznia 1928 r. o kontroli ubezpieczeń — Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 64), instytucja ubezpieczeń społecznych bądź fundusz ubezpieczeniowy (art. 17 i 17a ustawy o ubezpieczeniu społecznym w brzmieniu art. 1 pkt 11 i 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. — Dz. U. R. P. Nr 95, poz. 855) oraz Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych,

14) likwidator mienia b. rosyjskich instytucji kredytu długoterminowego i innych przedsiębiorstw bankowych oraz b. rosyjskich zakładów ubezpieczeń (art. 5 i 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. — Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 34, poz. 293).

§ 2. Stawki ulgowej w wysokości 0,2% nie stosuje się, jeżeli nabywca, wymieniony w § 1, nieruchomość nabytą na licytacji zbył w ciągu 6 tygodni po licytacji. Różnica między opłatą normalną a obliczoną według stawki ulgowej powinna być uiszczona w kasie urzędu skarbowego (urzędu opłat stemplowych) w ciągu 3 tygodni od dnia sporządzenia pisma, stwierdzającego zbycie nieruchomości; nieuiszczenie w tym terminie spowoduje wymierzenie za pomocą nakazu płatniczego (art. 33 ustęp ostatni ustawy o opłatach stemplowych) kwoty, należnej tytułem różnicy, wraz z podwyżką stemplową w wysokości pięciokrotnej (art. 42 ustawy o opłatach stemplowych).

Stawkę ulgową stosuje się jednak w razie zbycia Państwowemu Bankowi Rolnemu w myśl art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr 1, poz. 1).

§ 3. Stawka ulgowa w wysokości 0,2% (§ 1 oraz ustęp drugi § 2) ma zastosowanie tylko wówczas, jeżeli licytacja odbyła się w czasie od dnia 1 stycznia 1937 r. do 31 grudnia 1937 r., lub jeżeli na ten okres przypadł ostateczny termin licytacji, na którym zostało stwierdzone niedojście licytacji do skutku, uprawniające wierzyciela do objęcia nieruchomości na własność.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1937 r.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

652.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 grudnia 1936 r.

o zwolnieniu niektórych zakładów detalicznej sprzedaży spirytusu i napojów alkoholowych od opłat z tytułu prowadzenia tej sprzedaży.

Na podstawie art. 62 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 586) w brzmieniu rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 615) i z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 96, poz. 863) zarządzam co następuje:

§ 1. Zwalnia się od opłat z tytułu sprzedaży spirytusu i napojów alkoholowych na rok 1937 zakłady sprzedaży napojów alkoholowych, o których mowa